

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE**
negentiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in
haar openbare terechtzitting van di **28 juni 2005**
het hiernavolgend **VONNIS** gewezen:

Not.nr. 66.99.142/03/26

Griffie nr. _____

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

_____, verpleegster, geboren te _____ op
en wonende te _____

Verdacht van:

te _____ van 6 september 1999 tot en met 30 april 2004:

bij inbreuk op de artikelen 42 § 1, 1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000);

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd);

feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit;

De strafsancie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

in casu:

door het in stand houden van een illegaal geplaatste veranda-constructie met als afmetingen 1,90 meter op 6,80 meter en met een hoogte van 0,70 meter à 0,80 meter, geplaatst op de bestaande achterbouw en de bestaande scheidingsmuur, uitgevoerd in hout en glas;

met onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder voor de omwonenden, meer bepaald voor burgerlijke partij, wonende te tot gevolg, onder meer en hoofdzakelijk voortkomende uit het feit dat deze directe buur door het wederrechtelijk bouwwerk gehinderd wordt een zelf bekomen bouwvergunning d.d. 18 september 2000 tot gunstige uitvoering te brengen en er bovendien onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder is door het onverantwoorde materiaalgebruik op de perceelgrens;

tevens een ernstige inbreuk op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg, meer bepaald het BPA (2° wijziging MB 7-6-1993);

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: huis, 2 a 40 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

verpleegster, geboren te

op

en wonende te

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop Notaris d.d. 6 september 1999

8d-15d e/o 26-2.000 euro - Bk I Sw, integraal toepasselijk

Verzw 15d-6m en/of 2.000-20.000 euro

Misdrijf gepleegd NA 1/05/2000

8d-5j en/of 26-400.000 euro

verzw 15d-5j en/of 2.000-400.000 euro

Waarbij zich heeft gevoegd als burgerlijke partij:

voor de onderzoekrechter d.d. 5.3.2003:

op

wonend

ter zitting vertegenwoordigd door Mter.

advocaat te

tegen: de beklaagde;

~~~~~

De rechtbank nam kennis van:

- de verwijzingsbeschikking d.d. 28 september 2004 waarmee de zaak bij deze rechtbank aanhangig werd gemaakt;
- de dagvaarding die op 20 november 2004 werd betekend aan de beklaagde, door afgifte van een afschrift op het politiecommissariaat van de woonplaats van de beklaagde, na achterlating van het door artikel 37 van het Gerechtelijk Wetboek (Ger. W.) bedoelde bericht en nadat gebleken was dat een betekening overeenkomstig de artikelen 33 tot en met 35 Ger. W. niet mogelijk was, tevens houdende dagstelling voor de rechtszitting d.d. 28 december 2004;
- het ontvangstbewijs d.d. 22 november 2004 waaruit blijkt dat de beklaagde een

afschrift van de dagvaarding in ontvangst nam:

- de overschrijving van deze dagvaarding op het hypotheekkantoor te
op 30 november 2004 onder de referte
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

Op de openbare terechtzitting d.d. 28 december 2004 werd de zaak in voortzetting gesteld naar de terechtzitting d.d. 31 mei 2005 teneinde de beklagde toe te laten haar uitdrukkelijk engagement om het herstel in de oorspronkelijke staat uit te voeren. Op de terechtzitting d.d. 31 mei 2005 werd de zaak behandeld en in beraad genomen.

De **burgerlijke partij** werd gehoord in haar middelen en vordering, voorgedragen door haar raadsman mr. advocaat te

Het **openbaar ministerie**, waargenomen door substituut-procureur des Konings, werd gehoord in zijn middelen en eis.

De **beklaagde** werd gehoord in haar middelen van verdediging, voorgedragen door haar raadsman mr. loco mr. advocaten te ?.

2. De gegrondheid van de strafvordering

2.1

De burgerlijke partij egde op 5 maart 2003 klacht met burgerlijke partijstelling neer in handen van de onderzoeksrechter bij deze rechtbank en dit wegens stedenbouwkundige inbreuken. Het betrof een veranda zonder vergunning, geplaatst op de bestaande achterbouw en de scheidingsmuur, uitgevoerd in glas, pvc-golfplaten en hout.

2.2

Zoals duidelijk blijkt uit de verwijzingsbeschikking en de dagvaarding, wordt de beklagde enkel vervolgd voor het *instandhouden* van de onvergunde constructie en niet voor het oprichten ervan.

Gelet op de objectieve vaststellingen, de stukken en verklaringen van het strafdossier, komt deze tenlastelegging in beginsel bewezen voor. Op de terechtzittingen d.d. 28 december 2004 en 31 mei 2005 bleek dat de feiten door de verdediging niet betwist werden.

2.3

Bij arrest nr. van 19 januari 2005 van het arbitragehof werd als volgt beslist:

"1. vernietigt in artikel 146, derde lid, van het decreet van het Vlaams Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd bij artikel 7 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003, de woorden

“voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg (...)”.

Het derde lid van artikel 146 DORO luidt dan ook thans: “De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.”.

2.4

Dit heeft tot gevolg dat voor de instandhouding van stedenbouwmisdrijven de strafsanctie niet geldt, voor zover het voorwerp van het misdrijf niet in een *ruimtelijk kwetsbaar gebied* gelegen is. Gezien het voorwerp van de misdrijf omschreven onder de enige tenlastelegging, gelegen is in een strook voor gesloten bebouwing – woongebied, wat gelet op de opsomming in het laatste lid van artikel 146 van het decreet ruimtelijk ordening geen ruimtelijk kwetsbaar gebied is, geldt voor het feit omschreven onder de enige tenlastelegging niet langer de strafsanctie. Aldus kan de rechtbank de beklaagde niet langer een strafsanctie opleggen.

3. De burgerlijke vorderingen en herstelvorderingen

3.1.1 Algemeen

3.1.1.1

Een misdrijf is een door de wet omschreven gedraging waaraan de wet een straf vastknoopt (in dezelfde zin: C.J. VANHOUDT en W. CALEWAERT, *Belgisch Strafrecht*, Gent, E. Story Scientia, 1976, nr. 516; L. DUPONT en R. VERSTRAETEN, *Handboek Belgisch Strafrecht*, Leuven, Acco, 1990, nr. 242; C. VAN DEN WYNGAERT, *Strafrecht, Strafprocesrecht & Internationaal Strafrecht in hoofdlijnen*, Antwerpen, Maklu, 2003, 136). Er is slechts sprake van “*decriminalisering*” wanneer de wet zowel de inbreuk als de eraan verbonden strafsanctie schrappt (C. VAN DEN WYNGAERT, *o.c.*, 51). Krachtens artikel 78 Sw. is een misdrijf enkel verschoonbaar in de gevallen bij de wet bepaald.

3.1.1.2

Artikel 146, eerste lid, 1° DORO bepaalt dat (o.m.) het uitvoeren, voortzetten en instandhouden van handelingen, werken en wijzigingen zonder de krachtens artikel 99 DORO verplichte voorafgaande vergunning gestraft wordt met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van _ 26 tot _ 400.000 of met één van deze straffen alleen. De strafsanctie voor de instandhouding van die handelingen, werken en wijzigingen geldt krachtens artikel 146, derde lid DORO evenwel niet wanneer die niet gelegen zijn in de in artikel 146, vierde lid DORO vermelde ruimtelijk kwetsbare gebieden (in dezelfde zin: F. PETILLION, *RABG* 2003, 825-826; S. LUST, “Het

handhavingsdecreet terug naar af", *T.R.O.S.* 2004, (194), 195, en S. LUST, "Recente ontwikkelingen in het ruimtelijkeorderingsrecht", in M. BOES (ed.), Brugge, Die Keure, Themis 26, 2004, 16 en S. LUST, "Stedenbouwstrafrecht: een status questionis", *C.D.P.K.* 2004, (512), 523 die er terecht op wijst dat de decreetgever "*de lijst van strafbare gedragingen van artikel 146 al. 1 DRO niet [heeft] gewijzigd, en het principe van de strafbaarheid van de instandhouding van onwettig verrichte werken, handelingen of wijzigingen ... dus onverkort [heeft] behouden*" en dat "*de decreetgever aan dit principe de regel toe[voegt] dat "de strafsancie niet geldt" behalve in drie welbepaalde gevallen*"; P. FLAMEY, J. BOUSQUET en F. JUDO, *Handhavings- en verjaringsdecreet Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw*, Brussel, Larcier, 2004, nr. 21).

3.1.1.3

Het arbitragehof heeft zich niet uitgesproken of het bepaalde in artikel 146, derde lid DORO een *strafbaaruitsluitingsgrond* dan wel een *wijziging van de strafbaarstelling* is (Arbitragehof, nr. 14/2005 van 19 januari 2005, overweging B.7; het is onterecht dat sommige auteurs menen dat het Arbitragehof dat wel zou hebben gedaan in het arrest nr. 136/2004 van 22 juli 2004: S. LUST, *C.D.P.K.* 2004, 525, *T.R.O.S.* 2004, 196; J. GHYSELS, "Instandhoudingsmisdrijf stedenbouw. Afschaft of niet?", *NjW* 2004, (1303), 1305; D. VAN HEUVEN en J. BELEYN, "Verjaring van stedenbouwmisdrijven", *NjW* 2004, (1271), 1273 die ten onrechte aanvoeren dat het Arbitragehof artikel 146, derde lid DORO lijkt te interpreteren als "*veeleer drie werkelijk onderscheiden strafbaarstellingen*"). Het hof van cassatie had reeds de gelegenheid om te beamen dat de decreetgever met deze inlassing bij decreet van 4 juni 2003 heeft gewild om in die welbepaalde gevallen "*de strafsancie niet verder te doen gelden*" (Cass., 23 november 2004, *NjW* 2005, 297; idem: Antwerpen, 19 november 2003, *NjW* 2004, 1318).

3.1.1.4

Het bepaalde in artikel 146, derde lid DORO is de uitzondering op de regel in artikel 146, eerste lid, 1° DORO en is ook duidelijk (anders doch ten onrechte: S. LUST, *C.D.P.K.* 2004, 525, *T.R.O.S.*, 195; J. GHYSELS, *l.c.* 1303; P. FLAMEY, J. BOUSQUET en F. JUDO, *o.c.* nr. 21-22; I. VAN GIEL en Y. LOIX, "Vernietigingsarrest Arbitragehof van 19 januari 2005 scheidt licht in de "duistere" stedenbouwhandhaving en zal cascade van "intrekkingsprocedures" veroorzaken", *T.B.O.* 2005, (220), 224). Het heeft betrekking op de straftoemeting en is derhalve een strafuitsluitende verschoningsgrond (in dezelfde zin: Gent, 26 november 2004 aangehaald door I. VAN GIEL en Y. LOIX, *T.B.O.* 2005, 224; Gent, 8 oktober 2004, *T.R.O.S.* 2004, 188; Gent, 30 januari 2004 aangehaald door S. LUST, *C.D.P.K.* 2004, 524; Gent, 9 januari 2004, *T.M.R.* 2004, 584; Gent, 2 januari 2004 aangehaald door I. VAN GIEL en Y. LOIX, *T.B.O.* 2005, 224; Gent, 19 december 2003, *T.M.R.* 2004, 583; Gent, 7 november 2003 aangehaald door I. VAN GIEL en Y. LOIX, *T.B.O.* 2005, 224; Gent, 3 november 2003 aangehaald door P. FLAMEY, J. BOUSQUET en F. JUDO, *o.c.*, nr. 24; Gent, 24 oktober 2003, *T.M.R.* 2004, 250; Gent, 10 oktober 2003, *C.D.P.K.* 2004, 420, *NjW* 2004, 1319; (impliciet) Brussel, 18 november 2003, *T.M.R.* 2004, 582; Corr. Gent, 25 mei 2004, *T.M.R.* 2005, 115; Corr. Veurne, 12 maart 2004, aangehaald door S. LUST, *C.D.P.K.* 2004, 524; Corr. Gent, 6 januari 2004, *T.M.R.* 2004, 111 met verwijzing naar

Gent, 21 november 2003, onuitg.; Corr. Brugge, 4 november 2003 aangehaald door S. LUST, *C.D.P.K.* 2004, 524; R. MORTIER, "Hoe sterk is de ketting... 12 jaar later?", *T.M.R.* 2003, (584), 597 die het heeft over "de nieuwe regelgeving met betrekking tot het verval van de strafsanctie voor het instandhouden van stedenbouwkundige inbreuken"; M. FAURE, F. VERBRUGGEN en I. BORREMANS, "Recente ontwikkelingen inzake het leefmilieu- en stedenbouwstrafrecht", in K. en M. DEKETELAERE (eds.), *Jaarboek Milieurecht* 2003, Brugge, Die Keure, 2003, (223), 289; V. TOLLENAERE, "Het handhavingsbeleid inzake ruimtelijke ordening opnieuw gewijzigd", *T.M.R.* 2004, (2), 7 die verwijst naar Gent, 2 januari 2004 en 7 november 2003, onuitg.; I. VAN GIEL, "Eerste arrest van het Arbitragehof over de ongrondwettigheden van het verjaringsdecreet ruimtelijke ordening (noot onder Arbitragehof nr. 22 juli 2004)", *R.W.* 2004-05, (582), 584; F. VERBRUGGEN en I. BORREMANS, "Afgelopen? Toch niet. Bouwmisdrijven, verjaringstermijnen en rechtszekerheid na het decreet van 4 juni 2003", *T.B.O.* 2004/1, (16), 30; G. DEBERSAQUES, "Handhaving", in B. HUBEAU en W. VANDEVYVERE (eds.), *Handboek Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw*, Brugge, Die Keure, 2004, 827-828 voor wie "de libellering van het derde lid ... [lijkt] te duiden in de richting van een beslissende grond van verschoning" en die daartegenover een uitspraak van de bevoegde minister en de toelichting door de indieners van het voorstel van decreet plaatst; P. FLAMEY, J. BOUSQUET en F. JUDO, *o.c.*, nr. 20 die voorhouden dat "de strafuitsluiting zoals geformuleerd door artikel 146 DRO [...] als het ware een bestanddeeluitsluiting uit het instandhoudingsmisdrijf [is], zoals dit wordt bepaald in de eerste paragraaf van voormeld artikel"; S. LUST, *T.R.O.S.* 2004, 195 die toegeeft dat artikel 146, derde lid DORO "lijkt erop te wijzen dat het enkel om een strafuitsluitingsgrond zou gaan" maar ten onrechte stelt dat "de bewoordingen terzake niet duidelijk zijn" wat haar doet teruggrijpen naar "de bedoeling van de decreetgever"; zie ook M. BOES, "Verjaring van stedenbouwmisdrijven", *R.W.* 2003-04, (601), 619 die eensdeels het derde lid van artikel 146 DORO als een strafuitsluitingsgrond bestempelt (nr. 45) en anderdeels van oordeel is dat "er van een misdrijf geen sprake meer is" (nr. 46); B. BOUCKAERT en T. DE WAELE, *Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw in het Vlaamse Gewest*, Brugge, Vanden Broele, 2004, 324 die geen standpunt innemen; anders: Gent, 10 december 2004 aangehaald door I. VAN GIEL en Y. LOIX, *T.B.O.* 2005, 224; Corr. Dendermonde, *T.M.R.* 2005, 82; Corr. Dendermonde, 27 oktober 2003, *NjW* 2004, 130 en 131, *T.M.R.* 2005, 80; Corr. Dendermonde, 20 oktober 2003, *T.M.R.* 2004, 105 en 108; Corr. Dendermonde, 29 september 2003, *C.D.P.K.* 2004, 424, *T.M.R.* 2004, 100; Corr. Dendermonde, 13 september 2004, *NjW* 2004, 1282, *T.R.O.S.* 2004, 191; A. VAN BRABANT, "Verjaring van stedenbouwmisdrijven (decreet van 4 juni 2003)", *Waarvan Akte* 2003/4-5-6, 5). De zin van het bepaalde in artikel 146, derde lid DORO kan niet worden omgebogen door verklaringen die aan de aanneming ervan zijn voorafgegaan, te laten voorgaan op de duidelijke tekst van die uitzonderingsbepaling (in dezelfde zin: Arbitragehof nr. 2 februari 2005; sommige auteurs verwijzen derhalve ten onrechte naar de parlementaire voorbereiding: P. FLAMEY, J. BOUSQUET en F. JUDO, *o.c.*, nr. 18, 22 en 25; J. GHYSELS, *l.c.*, 1304; S. LUST, *C.D.P.K.* 2004, 525, *T.R.O.S.* 2004, 195; S. LUST, "Het Handhavingsdecreet gedeeltelijk vernietigd: over de "verjaring" van stedenbouwmisdrijven, de Hoge Raad voor het Herstelbeleid en de keuze van de herstelmaatregel" (noot onder Arbitragehof nr. 19 januari 2005, *RABG* 2005, (373), 376).

3.1.1.5

Die strafuitsluitende verschoningsgrond heeft enkel betrekking op de bestraffing of de strafwaardigheid van het bewezen misdrijf. Het laat het bewezen (verschoond) misdrijf zodoende bestaan en derhalve ook de burgerlijke gevolgen ervan. (in dezelfde zin: Cass., 29 januari 1974, *Arr.Cass.* H. BEKAERT, *Théorie générale de l'excuse en droit pénal*, Brussel, Bruylant, 1957, nr. 63, 65, 68, 69, 72, 73, 116, 124-126; H. BEKAERT, "Algemene theorie over de verschoning in het strafrecht", *R.W.* 1956-57, (1241), 1254; L. DUPONT en R. VERSTRAETEN, *o.c.*, nr. 510; C.J. VAN-HOUDT en W. CALEWAERT, *o.c.*, nr. 801, 900-901; C. VAN DEN WYNGAERT, *o.c.*, 224; S. VAN DYCK en J. VANANROYE, "Het lot van de burgerlijke vordering bij toepassing van de strafuitsluitende verschoningsgrond uit art. 5 2 Sw.", *T. Strafr.* 2004, (189), 190: "Een strafuitsluitende verschoningsgrond heft immers enkel de strafwaardigheid van de strafbaar gestelde gedraging op, zonder afbreuk te doen aan haar onrechtmatigheid"; anders (impliciet): Antwerpen, 19 november 2003, *NjW* 2004, 1318; M. BOES, *l.c.*, 619).

3.1.1.6

De toepassing van de strafuitsluitende verschoningsgrond van artikel 146, derde lid DORO maakt geen grond van verval of onontvankelijkheid van de strafvordering uit in de zin van Hoofdstuk IV van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering (mutatis mutandis in dezelfde zin: Cass., 9 maart 2004, Cass., 4 september 2001,

3.1.1.7

Aan het arrest van het hof van cassatie van 24 februari 2004 (Cass., 24 februari 2004, met conclusie advocaat-generaal www.cass.be) ligt een gewijzigde kwalificatie van de herstellvordering ten grondslag.

De herstellvordering wordt thans gekwalificeerd als een vordering tot teruggave en heeft derhalve een civielrechtelijk karakter. Die vordering strekt ertoe in het algemeen belang de gevolgen van het misdrijf ongedaan te maken (in dezelfde zin: Cass., 22 februari 2005, Het strekt tot het doen verdwijnen van de onrechtmatige toestand (in dezelfde zin: Cass., 22 februari 2005, Uit het civielrechtelijk karakter van de teruggave vloeit voort dat zij het voorwerp uitmaakt van een burgerlijke vordering die strekt tot het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade.

De "rechtshervordering tot herstel van de schade, door een misdrijf veroorzaakt" bedoeld in artikel 3 Voorafgaande Titel Sv. omvat zowel de vordering tot schadevergoeding krachtens artikel 1382 B.W. als de vordering tot teruggave zoals bedoeld in de artikelen 44 Sw., 161 en 189 Sv. waaronder de voorliggende herstellvordering op grond van artikel 149 DORO.

De herstelmaatregel is geen straf maar een maatregel van burgerlijke aard (in dezelfde zin: Cass., 9 september 2004, Cass., 2 maart 2004, Arbi-

tragehof nr. 28 april 2004; R. VEKEMAN, "De verjaring van de stedenbouwmisdrijven", *T. Gem.* 2003, (246), 254). Artikel 149 DORO beoogt niet de strafbaarstelling van een gedraging maar het herstel van de onrechtmatige toestand die door het (verschoond) stedenbouwmisdrijf is ontstaan (in dezelfde zin: Cass., 22 februari 2005,

Uit het voorgaande volgt dat de strafrechter na de strafuitsluitende verschoonbaarheid te hebben vastgesteld, zijn bevoegdheid behoudt om over de voorliggende herstellvordering én burgerlijke vordering uitspraak te doen.

3.1.2 *De concrete herstellvordering*

3.1.2.1

Door zowel het college van burgemeester en schepenen van als door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd een herstellvordering ingesteld (stuk 45 e.v., strafdossier).

3.1.2.2

Op de terechtzitting werd door de raadsman van de burgerlijke partij uitdrukkelijk bevestigd dat de beklaagde inmiddels tot volledig herstel is overgegaan. Aldus zijn de herstellvorderingen zonder voorwerp geworden.

3.1.3 *De burgerlijke vordering van de burgerlijke partij*

Op de terechtzitting d.d. 28 december 2004 vorderde de burgerlijke partij een onbenoemd provisioneel bedrag van 1 euro ten titel van schadevergoeding. Ondanks het herstel bevestigde de burgerlijke partij deze vordering op de terechtzitting d.d. 31 mei 2005.

Uit het bovenstaande blijkt dat de bewezen geachte feiten het karakter van misdrijf behouden, doch dat de strafsancie ervoor niet meer geldt.

Aldus is de vordering van de burgerlijke partij in beginsel ontvankelijk.

Er bestaat een oorzakelijk verband tussen deze feiten en een zekere schade in hoofde van de burgerlijke partij.

Gelet op de afwezigheid van enig stavingstuk of enige toelichting bij de schade, dient de schadevergoeding beperkt te worden tot een bedrag van 1 euro ten titel van morele schadevergoeding. Het meer of anders gevorderde dient als ongegrond te worden afgewezen.

Gezien de hierna vermelde artikelen:

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;

Wetboek van strafvordering, art. 3 V.T., 161, 162, 179, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter,

194 en 195;
 Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 44;
 Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en stedenbouw, art. 44 § 1, 1°, 64, eerste, tweede, derde en laatste lid, 65;
 Decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, art. 42, § 1, 1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid, 68;
 Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, art. 2, 99, § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149, 204;
 Koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken, art. 91, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie ;
 Verordening (EG) nr. 974/98 Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro, art. 1, 2, 3 en 14 ;
 Verordening (EG) nr. 1103/97 Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro, art. 1, 4 en 5 ;
 Verordening (EG) nr. 2866/98 Raad van 31 december 1998 over de omrekeningskoersen tussen de euro en de munteenheden van de lidstaten ;
 Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aan-
 gelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de grondwet, art. 2, 3, 4 en 6 ;
 Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro, art. 3 tot 6 ;
 Koninklijk besluit van 30 oktober 1998 tot vaststelling van de datum van inwerking van de bepalingen van de wet van 30 oktober 1998;
 Burgerlijk Wetboek, art. 1382, 1383.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK

RECHTDOENDE OP TEGENSPRAAK:

STELT vast dat de strafsanctie niet geldt voor de feiten omschreven onder de enige ten-
 lastelegging;

Kosten: Veroordeelt de burgerlijke partij tot de gerechtskosten deze begroot op:
 109,40 euro;

Op burgerrechtelijk gebied:

VEROORDEELT tot betaling aar. van een bedrag van
 1,00 euro ten titel van morele schadevergoeding meer de kosten.
 Wijst het meer of anders gevorderde als ongegrond af.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----
--- di 28 juni 2005 ---

Aanwezig: -----

Ondervoorzitter, Voorzitter der 19° kamer;
rechter;
rechter;

substituut Procureur des Konings;
griffier;

(doorhaling van ~~een~~ regels en ~~een~~ woorden goedgekeurd)